ES MAGATZEM DE JEAN MORY & Cia - SANTIAGO GÜELL -Alegret-Nadal

Autor:
Data de publicació: 18-03-2020

A finals del segle XIX es van establir a Vilafranca una sèrie de grans comerciants vinícoles. Es dedicaven a comprar vi als pagesos per tal d'exportar-lo sota la denominació d'altres zones vinícoles de Catalunya i d'Espanya. Els comerciants van establir els seus magatzems a prop de l'estació de ferrocarril inaugurada el 1865. La majoria van ser construïts al carrer Comerç a la banda sud de les vies i davant de l'estació, com els magatzems Felix Via el 1881 amb un projecte de Josep Inglada i Estrada, el de Cortina i Companyia el 1895 amb projecte de Santiago Guell, o el d'Isidre Figueres el 1919 amb un projecte d'Antoni Pons i Dominguez. A la banda nord de la via es van bastir els magatzems Jove l'any 1920 amb projecte d'Antoni Pons i el de l'empresa Jean Mory i Companyia, amb projecte de Santiago Güell i Grau.

Magatzem Mory - Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure (wikipedia.org)

El Magatzem Mory és un edifici del municipi de Vilafranca del Penedès (Alt Penedès) que forma part de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Descripció
El Magatzem Mory està situat a la zona de l'estació, on hi ha nombroses mostres de l'arquitectura industrial de principis de segle.[2] La cronologia d'aquest edifici s'inicia el 1917. L'empresa Joan Mory i Companyia va encarregar el projecte a l'arquitecte Santiago Güell. El 1920 hi ha un segon projecte. Ambdós es conserven a l'arxiu de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès.[2]

És un magatzem entre mitgeres, de planta única i coberta de teules àrabs a dues vessants. Té dues façanes de composició similar: divisió en tres trams per dues bandes verticals de maó, línia d'impostes, finestra central d'arc de mig punt dividida en cinc parts, coronament esglaonat, etc.[2] Hi ha utilització del maó vist, on tots els elements de la façana estan realitzats amb aquest material llevat de la porta.[2]

Història
L'edifici Jean Mory és un projecte de l'arquitecte Santiago Güell on segueix la estètica que ja havia fet servir en altres edificis com l'escorxador el 1920 el Mercat de gallines al 1911 i a l'Asil Inglada el 1914 que es caracteritza per l'ús del maó vist l'edifici és un gran espai en Capellades de fusta i en un dels laterals dipòsits i les oficines si lateral també segueix el mateix model amb encavallades i

és un magatzem entre mitgeres de planta única i coberta de teula àrab a dues vessants té dues façanes de composició similar una al Carrer del Sol i l'altre la zona de les vies del ferrocarril en aquestes taca l'ús del maó vist utilitzat per formar alguns elements decoratius i amb una divisió en tres tram feta per dues columnes de maó vist un gran cines central d'arc de mig punt dividit en cinc parts i situat damunt de la porta d'entrada presideix la façana amb finestres laterals de forma esglaonada grup maó vist un recurs que Santiago GÜell utilitzar en molts llocs i els coronaments de les columnes tenen unes esferes amb garlandes

La proximitat del magatzem amb la zona de l'estació els situen un espai on hi ha nombroses mostres de l'Arquitectura industrial de finals del segle 19 i principis del 20 quan sorgeix el comerç vinícola

Jean Mory va ser un suís que es va establir a Vilafranca a la segona meitat del segle 19 per tal de treballar en el sector de l'exportació de vi especialment a Suïssa on hi havia l'empresa intermediari. Entre les seves activitats socials i

comercials i trobem la seva participació en la fundació del sindicat de exportadors de vins Vilafranca del Penedès domiciliat al carrer de Santa Digna 36 el 1905 Jean Mory un magatzem i el solar del seu costat del Carrer del Sol també el carrer Santa Digna i trobem un dels seus principals proveïdors el Boter Jaume Almirall cadascun dels bocois té pintat el número de control encapçalat per les inicials JM

En aquesta foto s'hi pot veure als extrems de la filera central Jean Mory a l'esquerra i el seu fill a la dreta

Jean Mory el 1917 va decidir edificar en el solar del costat un nou magatzem més gran i modern que va encarregar a l'arquitecte Santiago Güell però no va veure l'edifici acabat ja que es va inaugurar el 1920un any després de la seva mort. Ell i la seva esposa Maria, morta el 1909 estan enterrats al quart recinte del cementiri de Vilafranca on s'hi pot veure una làpida en alemany.

Un dels elements més interessants del celler són els dipòsits amb diferents capacitats indicades al seu exterior repartits pel soterrani i la primera i la segona planta dipòsit s'havia de fer el traspàs als bocois que es carregaven el tren amb un sistema de bombes i mànegues des del magatzem

Jean Mory són els seus tres fills de dipòsit diferents capacitat però especialment el seu interior de revestiment de peces de vidre i

una petita oficina aquí s'hi poden veure encara alguns objectes que havien format part del magatzem quan estava en funcionament

Referències

? Zaballa Madrid, Ramon Ignacio; Rafael Marañón González, director. «Adaptació i canvi d'ús d'un antic magatzem de vi a equipament municipal de caràcter cultural». Projecte final de carrera d'arquitectura tècnica.. Barcelona: Escola Politècnica Superior d'Edificació de Barcelona, Juny 2011. [Consulta: 28 gener 2015].
? Anar a :2,0 2,1 2,2 2,3 «Magatzem Mory». Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya. [Consulta: 10 gener 2015].

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Magatzem Mory

Vilaweb-el barrinaire
Magatzem de Jean Mory i Cia, fitxa del catàleg de l'Ajuntament

---

Publicat a El 3 de vuit el 02 de febrer de 2018

A finals del segle XIX es van establir a Vilafranca una sèrie de grans comerciants vinícoles. Es dedicaven a comprar vi als pagesos per tal d'exportar-lo sota la denominació d'altres zones vinícoles de Catalunya i d'Espanya. Els comerciants van establir els seus magatzems a prop de l'estació de ferrocarril inaugurada el 1865. La majoria van ser construïts al carrer Comerç a la banda sud de les vies i davant de l'estació, com els magatzems Felix Via el 1881 amb un projecte de Josep Inglada i Estrada, el de Cortina i Companyia el 1895 amb projecte de Santiago Guell, o el d'Isidre Figueres el 1919 amb un projecte d'Antoni Pons i Dominguez. A la banda nord de la via es van bastir els magatzems Jove l'any 1920 amb projecte d'Antoni Pons i el de l'empresa Jean Mory i Companyia, amb projecte de Santiago Güell i Grau.

A l'inici del segle XX Jean Mory Hegner, natural de la ciutat suïssa de Binningen, ja tenia un magatzem de vins i una bòbila entre els carrers del Sol i de Misser Rufet. L'any 1906 ja va ser cofundador del Sindicat d'Exportadors de Vins de Vilafranca del Penedès. El 1917 va demanar permís per aixecar una façana amb una porta en un pati contigu al seu magatzem amb uns plànols de Santiago Güell. La construcció va sofrir diverses aturades, i tres anys després d'haver-se començat hi va haver un replantejament del projecte. Amb data de 10 d'abril de 1920 Santiago Güell signava un nou projecte amb un caràcter més monumental, imbuït potser per les construccions agràries de segell noucentista que s'estaven estenen pel camp català en aquella època.

Santiago Güell va ser un arquitecte vilafranquí nascut el 1 de febrer de 1869. Fill gran dels cinc que va tenir Wenceslao Güell, cap de Via i Obres de l'Estació de Vilafranca. Va estudiar a Barcelona i va obtenir el títol l'any 1892 als 23 anys. L'any 1893 ja era arquitecte municipal de la vila. A les eleccions de 1905 va ser nomenat conseller municipal i entre el juliol de 1909 i el mes de novembre d'aquell any va ser batlle.

Solter, bon vivant, escrupolós i perfeccionista en el treball, volia els paletes, els ferrers, els vidriers que treballessin millor. Els seus dibuixos són immillorables. Minuciós, pulcre, i detallista. Posava bigues excessives, controlava els pesos i les empentes acuradament. Era una persona un xic insegura i poc audaç.

Vivia bé. Tenia dues minyones. Va viatjar per mig món i es va retirar jove. Fins a la guerra civil va viure a la carretera de Barcelona 8 de Vilafranca. Sovintejava el Centre Agrícola on anava a fer tertúlia totes les tardes. Durant la guerra civil el seu pis va ser escorcollat i va ser cremada la seva biblioteca. Va morir a Barcelona el 31 de desembre de 1955.